

II Księga Samuela

Rozdział 20

1. A był tam przypadkiem obecny nikczemny człowiek, Binjaminita, imieniem Szeba, syn Bichri. On zadał w trąbę i zawołał: Nie mamy działu w Dawidzie, ani dziedzictwa w synu Iszaja – każdy do swych namiotów, Israelu! 2. Tak wszyscy mężowie israelscy odłączyli się od Dawida i poszli za Szebą, synem Bichri. Jednak mężowie judzcy gromadzili się silniej wokół swojego króla, od Jardenu – aż do Jeruszałaim. 3. A gdy Dawid przybył do swego domu, do Jeruszałaim, wziął owe dziesięć kobiet nałożnic, które zostawił dla strzeżenia domu i umieścił je w oddzielnym gmachu oraz się do nich nie zbliżał. Tak żyły oddzielone, aż do dnia ich śmierci, niby wdowy za życia męża. 4. Potem król powiedział do Amasy: W przeciągu trzech dni zwołaj mi Judejczyków, a następnie, ty sam też tu się stawisz! 5. Zatem Amasa wyruszył, by zwołać Judejczyków. Gdy jednak opóźnił czas, który mu był wyznaczony, 6. Dawid powiedział do Abiszaja: Teraz Szeba, syn Bichri, wyrządzi nam więcej zła niż Absalom. Dlatego zbierz ludzi swojego pana i puść się za nim w pogoń, by nie znalazł jakichś obwarowanych miast, no i zasępił nasze oko. 7. I wyruszyli za nim mężowie Joaba, wraz z Kretejczykami, Pletejczykami oraz całym rycerstwem; wyszli z Jeruszałaim by ścigać Szebę, syna Bichri. 8. A kiedy właśnie się znajdowali przy owym wielkim kamieniu, który jest w Gibeonie, przybył im naprzeciw Amasa. Zaś Joab miał swoją wojenną szatę, w którą był przyodziany, szata ta była przepasana, a nad nią, przywiązany do jego bioder pas z mieczem i jego pochwą, który mógł wyjąć oraz zaatakować. 9. Więc Joab zapytał Amasę: Czyś zdrow, mój bracie? Przy czym Joab ujął Amasę swą prawą ręką za brodę, aby go niby ucałować; 10. a Amasa nie zauważył miecza w lewej ręce Joaba. Więc Joab dźgnął go nim w jego łono tak, że rozlał jego wnętrzności na ziemię, nie zadając mu już drugiego ciosu. Zatem Amasa umarł. Potem Joab i jego brat Abiszaj puścili się w pogoń za Szebą, synem Bichri. 11. Zaś jeden ze sług Joaba musiał przy nim stanąć i wołać: Kto trzyma z Joabem i kto z Dawidem – niech idzie za Joabem! 12. Natomiast zbaczony krwią Amasa leżał na środku drogi; zatem gdy ten człowiek zobaczył, że cały lud przystawał – przesunął Amasę z drogi na pole oraz rzucił na niego płaszcz, gdyż spostrzegł, że każdy, kto obok niego przechodził – przystawał. 13. Więc gdy Amasa został uprzątnięty z drogi, każdy pociągnął za Joabem, by ścigać Szebę, syna Bichri. 14. Lecz on już przeciągnął przez wszystkie pokolenia israelskie, aż do Abel, czyli Bet Maacha, wraz ze wszystkimi Beerydami, bowiem się zgromadzili i również za nim poszli. 15. Zatem poszli, następnie oblegając Abel Bet Maacha; po czym usypali wał przeciwko miastu. A Joab stanął przy obwodowym murze, po czym cały lud, który mu towarzyszył, przypuścił szturm, aby zburzyć mur. 16. Wtedy jakaś mądra kobieta z miasta zawołała: Posłuchajcie, posłuchajcie! Chciejcie powiedzieć Joabowi: Zbliź się tutaj, bo chcę z tobą pomówić! 17. Więc gdy się do niej zbliżył, kobieta zapytała: Czy ty jesteś Joab? Zatem odpowiedział: Tak. Wtedy do niego powiedziała: Słuchaj słów twojej służebnicy! A odpowiedział: Słucham. 18. I ciągnęła dalej, mówiąc: Przedtem powiadano, mówiąc: Trzeba zapytać

w Abelu; wtedy się postąpi w sposób prawy. **19.** Ja należę do najspokojniejszych miast, spośród wiernych Israelowi; chcesz zniszczyć gród należący do izraelskich stolic? Czemu chcesz zburzyć dziedzictwo WIEKUISTEGO? **20.** A Joab odpowiedział: Dalekim, dalekim to ode mnie! Nie chcę ani burzyć, ani niszczyć! **21.** Nie o to chodzi! Lecz człowiek z efraimskich gór, imieniem Szeba, podniósł rękę przeciwko królowi Dawidowi! Wydajcie jego samego, a odstąpię od miasta! Więc kobieta odpowiedziała Joabowi: Zaraz jego głowa będzie ci wyrzucona przez mur! **22.** Potem owa kobieta, w swej mądrości, zwróciła się do całego ludu, tak, że ścięli głowę Szeby, syna Bichri, i rzucili ją Joabowi. Zaś on kazał uderzyć w trąbę, więc rozproszyli się spod miasta, każdy do swojego namiotu; podczas gdy Joab wrócił do króla, do Jerusalaïm. **23.** Wtedy Joab został ustanowiony nad całym izraelskim wojskiem; a Benaja, syn Jehojady, nad Kretejczykami i Pletejczykami. **24.** Adoram nad pańszczyzną, a Jehoszaft, syn Achiluda, został kanclerzem. **25.** Szewa został sekretarzem; Cadok i Abjatar – arcykapłanami. **26.** Nadto urzędnikiem przy Dawidzie był Ira Jairyta.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012